

259 (2a època) SANT PAU DE SEGURIES Fagedes del Capsacosta , Puigsacreu, Sant Pau de Seguries.

 vocaliaptf.blogspot.com/2017/09/sant-pau-de-seguries-fagedes-del_25.html

Diumenge 22 d'octubre de 2017 Itinerari

Sortirem de Sant Pau Vell tot seguint l'indicador de la Via Romana de Capsacosta. Tot i que la nostra caminada tocarà només un petit bocí d'aquesta Via Romana, hem cregut oportú fer-ne una breu descripció d'aquesta important Via.

La Via Romana de Capsacosta és una autèntica obra d'enginyeria d'importància monumental i un testimoni excepcional d'un període històric de gran transcendència per al nostre país.

Creada en època de l'Imperi Romà, la Via romana de Capsacosta és ben fàcil de resseguir. En diversos trams presenta un excel·lent estat de conservació. Aquesta calçada era denominada Via Annia i era un ramal de la Via Augusta. Des de Figueres entrava cap a la zona de muntanya, i després de travessar la plana de Bianya s'enfilava pel Capsacosta i seguia cap al coll d'Ares, per tornar a enllaçar després, ja dins la Gàl·lia, amb l'esmentada via principal.

Caminarem primer per una pista asfaltada fins a trobar una columna de la Via de Capsacosta "començament de la Via Romana", seguirem fins el trencall de la Font de l'Arc, indret molt ben arranjat i que visitarem. Poc després deixem el petit tros d'aquesta Via Romana i continuem amb direcció al Puigsacreu (és una muntanya de 1.112 metres que es troba entre els municipis de la Vall de Bianya, a la comarca de la Garrotxa i de Sant Pau de Segúries, a la comarca del Ripollès. Podrem gaudir de grans vistes del Pirineu, el Costabona en primer terme, darrere el Canigó, a l'esquerra la carena que porta a Roca Colom i Vallter 2000, al fons a la dreta veiem el pelat Comanegra, el Puig Ou, el Talló etc. La Garrotxa i Sant Pau de Segúries als nostres peus. Al cim podem trobar-hi un vèrtex geodèsic).

Més endavant trobarem el trencall del mirador d'en Gueri (en el que podem tenir una visió espectacular sobre la Vall de Bianya i la Vall d'en Bas).

Continuarem per la magnífica fageda de Can Mic i baixarem a la Font de la Puda (Cada primavera i cada tardor molta gent del municipi de Sant Pau de Segúries i de les rodalies s'acostaven a la Font de la Puda. Una font d'una olor forta i molt característica: com d'ou cloc. Allà omplien un got d'aigua i se'l bevien, doncs deien que era una aigua depurativa. Molta gent amb problemes a la pell o amb problemes urinaris omplia garrafes d'aigua i se les emportava a casa seva ja que segons ells aquestes aigües sulfuroses feien millorar el funcionament de l'organisme. I no és estrany, a dia d'avui, trobar gent amb ampolles de plàstic vora la font. Doncs si més no, l'aigua que en surt és més pura i bona que moltes d'altres que hi ha a les ciutats).

Continuarem camí avall tot passant per alguns camps de conreu i arribarem a Sant Pau de Seguries, on donarem per finalitzada la caminada.

Els poc caminadors aniran a Olot i faran una visita al Museu dels Volcans i una passejada pel Parc Nou.

El Museu dels Volcans és la secció de Ciències Naturals del Museu de la Garrotxa, i la història d'ambdues institucions està estretament relacionada. El Museu dels Volcans es va

inaugurar l'any 1991, cinc anys després de la creació del Jardí Botànic de Vegetació Natural Olotina al Parc Nou d'Olot (1986) i nou anys després de la declaració del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa (1982).

El Museu dels Volcans es troba a la torre Castanys, un palauet projectat per l'arquitecte barceloní Josep Fontserè d'any 1854, al mig d'una antiga finca senyorial que es convertí en parc municipal gràcies a la donació que va fer l'antiga propietària, Sabina Sureda, ara conegut com el Parc Nou.

Amb una quarantena de cons volcànics i més de 20 colades de lava, la Zona Volcànica de la Garrotxa és el millor exemple de paisatge volcànic de la península Ibèrica. El Museu dels Volcans ens mostra el medi físic de la Garrotxa amb els seus principals ecosistemes (rouredes, alzinars, fagedes, boscos de ribera...) i ens endinsa en fenòmens com el vulcanisme i la sismologia des d'un apropament plenament didàctic.

Al segle XV la ciutat d'Olot va patir uns forts terratrèmols que van obligar a construir de nou la ciutat en un lloc diferent. El Museu compta amb un element que simula aquells moviments sísmics, i que permet al visitant fer-se una idea de la seva magnitud.

Però el Museu dels Volcans no tan sols es desenvolupa a l'interior de la torre Castanys, sinó que integra, en el mateix Parc Nou, un gran jardí botànic de vegetació natural olotina i un jardí de plantes medicinals que constitueixen una de les comunitats vegetals més riques de la regió i esdevenen un punt de partida per comprendre tot el medi natural de la comarca i de la seva zona volcànica.

Un cop retrobats tots, anirem a dinar tots junts al Restaurant els Fogons, del Càmping els Roures a Sant Pau de Segúries.